

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Διηγήματα της βραβευμένης Χαράς Νικολακοπούλου

που εξασφάλισε αποκλειστικά για τον «Κόσμο» ο δημοσιογράφος Γιάννης Κορομβόκης

Μια τρυφερή καρδιά στο βάθος

Η Χαρά Νικολακοπούλου είναι φιλόλογος με μεταπτυχιακό δίπλωμα στη Δημιουργική Γραφή από το Πανεπιστήμιο Δυτ. Μακεδονίας.

Από το 1992 μέχρι το 1999 εργάστηκε ως κειμενογράφος σε πολυεθνικές διαφημιστικές εταιρίες.

Ζει στην Καλαμάτα και εργάζεται στη Μέση Εκπαίδευση
Είναι μέλος του Δ.Σ. του Συνδέσμου Φιλολόγων Μεσοπνίας

Διηγήματα και παραμύθια της έχουν βραβευτεί σε πανελλήνιους διαγωνισμούς και έχουν δημοσιευτεί στα λογοτεχνικά περιοδικά Μανδραγόρας, Παρέμβαση, Κοράλλι, δέκατα, Οροπέδιο, Πλανόδιον- Ιστορίες Μπινζάι κ.α.

Έχει διδάξει το μάθημα της Δημιουργικής Γραφής σε σεμινάρια στην Καλαμάτα και στη Σπάρτη και έχει συνεργαστεί με το Κέντρο Δια Βίου Μάθησης (INEΔΙΒΙΜ) διδάσκοντας το ίδιο μάθημα.

Έχει παρακολουθήσει μαθήματα επιμέλειας και διόρθωσης κειμένου στις εκδόσεις Πατάκη με διδάσκουσα την Ελένη Κεχαγιόγλου. Έχει επίσης παρακολουθήσει e-learning πρόγραμμα του Πανεπιστημίου Αθηνών για συγγραφή κριτικής βιβλίου.

Έχει παρουσιάσει και γράψει κριτικές για τους: Αλκη Ζέη, Μάρω Δούκα, Κώστα Αρκουδέα, Σπύρο Βρεττό, Χρύσα Φάντη, Χλόη Κουτουμπέλη, Ηλία Κεφάλα, Διώνη Δημητριάδου, Κώστα Βρεττάκο κ.α.

Εργογραφία: Η δημιουργική γραφή στο Γυμνάσιο, εκδόσεις Μιχάλη Σιδέρη 2014

Μέλισσες ιέρειες δύο νουβέλες, εκδόσεις Γαβριλίδης 2015 (Υποψήφιο για τα βραβεία του Αναγνώστη 2016)

41 and a half kisses from Mr Leroi, 2016 (κυκλοφορεί στο Amazon)

Γιάννης Σκαρίμπας, Παραδοξολογίες και γλωσσικές ακροβασίες στο πεζογραφικό έργο του, εκδ. Poema, 2016

Μια τρυφερή καρδιά στο βάθος και άλλες ιστορίες, εκδ. Θράκα 2018

- Πόσο κάνουν οι αγκινάρες; ρώτησε με αγωνία η Ανθή, σαν να κρεμόταν από την απάντηση ολόκληρος ο οικογενειακός προϋπολογισμός. Ο γερούλης έδινε 60 λεπτά το κομμάτι τις καθαρισμένες και 30 λεπτά τις ακαθάριστες.

Η Ανθή τσιγκουνεύτηκε. «Χρειάζομαι καμιά δεκαριά» αναλογίστηκε, «γιατί να δώσω 3 ολόκληρα ευρώ παραπάνω». Σε άλλη περίπτωση ούτε που θα το σκεφτόταν, τώρα όμως δεν ήταν καιρός για περιττά έξοδα. Μια πρωτόγνωρη τσιγκουνιά την είχε καταλάβει τελευταία.

Κι έτσι προτίμησε τις ακαθάριστες, κρίσιμη απόφαση που θα καθορίσει πολλά από εδώ και κάτω.

Να την τώρα, μεσημέρι σαββατιάτικο, στην κουζίνα να καθαρίζει τις αγκινάρες. Ο Πέτρος τρελαινόταν για αγκινάρες αλλά πολύτα και ίσως γι' αυτό είχε προσφερθεί να πάρει τα παιδιά μια βόλτα στην παιδική χαρά.

Άγριες οι αγκινάρες, άγρια και τα αγκάθια τους. Φόρεσε τα χοντρά γάντια της κηπουρικής για να τις καθαρίσει. Στο σπίτι επικρατούσε μια πουχία που δεν της καλάρεσε ακριβώς, καθώς έλειπαν τα παιδιά αλλά χάρηκε που θα είχε στη διάθεσή της το πολύτιμο διάστημα της μίας-μιάμισης ώρας για να μαγειρέψει, να σιδερώσει τρία πλυντήρια ρούχα, να καθαρίσει το μπάνιο, να στρώσει τα κρεβάτια και να πλύνει το κάλυμμα του καναπέ που είχε λερώσει το προηγούμενο βράδυ με εμετό ο μικρός. Και αν προλάβαινε, να βάψει και τα νύχια της. Αν!

Τα χοντρά γάντια σύντομα αποδείχτηκαν ανίσχυρα μπροστά στα τσιμπήματα της αγκινάρας. Ξαφνικά μπροστά στα μάτια της είδε σαν σε όραμα, το χθεσινοβραδινό της όνειρο: τον εαυτό της να πετάει με ιλιγγιώδη ταχύτητα καβάλα στο

κοτσάνι μιας τεράστιας αγκινάρας; Μια μοχθηρή υποψία πλανιόταν στον αέρα. Ο ορίζοντας στο βάθος ήταν θεοσκότεινος. Μήπως ήταν σεξουαλικό υπονοούμενο αυτό; Η αλήθεια ήταν πως τον τελευταίο καιρό οι ερωτικές επαφές με τον Πέτρο είχαν γίνει είδος που κινδύνευε με εξαφάνιση. Ή να ήταν άραγε αλληγορία για τον ανεμοστρόβιλο που είχε σαρώσει τις ζωές ολωνών τα τελευταία τέσσερα χρόνια;

Και μετά γιατί προσγειώθηκε λεί σε έναν καταπράσινο αγρό γεμάτο θεόρατες αγκινάρες; Καρφωμένα πάνω στ' αγκάθια τους σφάδαζαν από τον πόνο μικροσκοπικά ανθρωπάκια σαν πληγωμένα σκαθάρια που ψυχορραγούσαν. Αυτό πια ήταν ολοκάθαρο, δεν χρειαζόταν ονειροκρίτες. Ο κοσμάκης σταυρώνεται καθημερινά για τα συμφέροντα των μεγάλων, υποφέρει, πεθαίνει ή τρελαίνεται. «Έχουν ανασκολοπίσει τις ζωές μας, τα κτήνη» άρχισε να ταραίζεται.

Τι εφιάλτης ήταν αυτός; Μήπως είχε αρχίσει να τρελαίνεται; Μήπως η ασθένεια της γιαγιάς Ανθής ήταν κληρονομική τελικά; Μια ζωή έτρεχε στις εκκλησίες και στα μοναστήρια η γιαγιά για να ξορκίσει τα εφιαλτικά όνειρα και όταν στο τέλος κληροδότησε εκεί όλη της την περιουσία, το συγγενολόι την αναθεμάτισε σύσσωμο.

Συνέχισε ωστόσο να καθαρίζει τις αγκινάρες παρόλο που αποφάσισε για μια και μοναδική στιγμή- ορόσημο όταν καθάρισαν τα σύννεφα και είδε ολοκάθαρο τον ορίζοντα, ότι πρέπει να του δίνει από εκεί μέσα.

Να λύσει την ποδιά από τη μέση της (έβλεπε ήδη τον εαυτό της να διαφημίζει τα «Προσεχώς» της ζωής της) και να την κρεμάσει όμορφα στην κρεμάστρα, να μαζέψει τα φύλλα και να αφήσει ένα σημείωμα στον Πέτρο.

«Πρώτα τσιγαρίζεις κρεμμυδάκι σε ελαιόλαδο, ρίχνεις τις πατάτες και τις αγκινάρες, προσθέτεις νερό, αλάτι, πιπέρι, άνηθο ψιλοκομμένο και το χυμό από δύο λεμόνια. Σε τρία τέταρτα

